

3. Ta okvirni sporazum je treba razlagati tako, da ukrepi, ki jih določa nacionalna ureditev, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, za sankcioniranje zlorabe pogodb ali delovnih razmerij za določen čas, ne smejo biti manj ugodni od tistih, ki urejajo podobne notranje položaje, in ne smejo praktično onemogočiti ali pretirano otežiti izvajanja pravic, ki jih nudi pravo Unije. Predložitveno sodišče mora presoditi, v kolikšni meri so določbe nacionalnega prava, namenjene sankcioniranju zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas javne uprave, v skladu s temi načeli.

(¹) UL C 63, 13.3.2010.

**Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 16. novembra 2010
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Krajský súd v
Prešove – Slovaška republika) – Pohotovost s.r.o. proti
Iveti Korčkovski**

(Zadeva C-76/10) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Varstvo potrošnikov — Direktiva 93/13/EGS — Nedovoljeni pogoji — Direktiva 2008/48/ES — Direktiva 87/102 — Pogodbe o potrošniških kreditih — Letni odstotek obresti — Arbitražni postopek — Arbitražna odločba — Možnost nacionalnega sodnika, da po uradni dolžnosti obravnava morebitno nedovoljenost nekaterih pogojev)

(2011/C 30/18)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Krajský súd v Prešove

Stranki

Tožeča stranka: Pohotovost s.r.o.

Tožena stranka: Iveta Korčkovská

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Krajský súd v Prešove - Razlaga Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29) in Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66) – Pogodba o potrošniškem kreditu z oderuskimi obrestmi in arbitražni postopek v primeru spora - Možnost nacionalnega sodnika, ki obravnava predlog za izvršbo dokončne arbitražne odločbe, da po uradni dolžnosti obravnava te morebitne nedovoljene pogojev

Izrek

1. Na podlagi Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah mora nacionalno sodišče, ki odloča o predlogu za izvršbo na podlagi pravno močne arbitražne odločbe, izdane v odsotnosti potrošnika, tudi po uradni dolžnosti preizkusiti, ali kazen, ki je določena v kreditni pogodbi, sklenjeni med kreditodajalcem in potrošnikom, in je bila uporabljena v navedeni odločbi, ni dovoljena, kadar ima to sodišče v zvezi s tem vse potrebne informacije o dejanskem in pravnem stanju ter kadar lahko navedeno sodišče na podlagi nacionalnih postopkovnih določb tak preizkus opravi v okviru podobnih postopkov, urejenih v nacionalnem pravu.
2. Zadevno nacionalno sodišče mora določiti, ali je treba pogoj iz kreditne pogodbe, kot je ta v zadevi v glavni stvari, ki glede na ugotovitve tega sodišča za potrošnika določa nesorazmerno visoko kazen, glede na vse okoliščine ob sklenitvi te pogodbe šteti za nedovoljenega v smislu členov 3 in 4 Direktive 93/13. Če je odgovor pritriljen, mora navedeno sodišče ugotoviti vse posledice, ki lahko v skladu z nacionalnim pravom nastanejo zaradi tega, da bi se prepričalo, da navedeni pogoj ni zavezujoč za potrošnika.
3. V okoliščinah, kot so te v zadevi v glavni stvari, je lahko neobstoje navedbe učinkovite obrestne mere v pogodbi o potrošniškem kreditu, ki je v okviru Direktive Sveta 87/102/EGS z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998, bistvenega pomena, odločilen element pri analizi vprašanja, ki jo opravi nacionalno sodišče, ali je pogoj v zvezi s stroški kredita v pogodbi o potrošniškem kreditu, v kateri take navedbe ni, sestavljen jasno in razumljivo v smislu člena 4 Direktive 93/13. Če to ne drži, lahko to sodišče tudi po uradni dolžnosti presodi, ali glede na vse okoliščine ob sklenitvi te pogodbe pogoj v tej pogodbi v zvezi s stroški tega kredita zaradi opustitve navedbe učinkovite obrestne mere v tem pogoju ni dovoljen v smislu členov 3 in 4 Direktive 93/13. Vendar pa je treba kljub možnosti presoje navedene pogodbe glede na Direktivo 93/13 navedeno direktivo 87/102 razlagati tako, da nacionalnemu sodišču omogoča, da po uradni dolžnosti uporabi določbe, s katerimi je v nacionalno pravo prenesen člen 4 zadnje direktive in je določeno, da je posledica neobstoja navedbe učinkovite obrestne mere v pogodbi o potrošniškem kreditu ta, da se odobreni kredit šteje za odobrenega brez obresti in stroškov.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.